

ונטמאים באותו נקב תהום רפה, ונוטלים חלקם ממשם, ורוחקים את השעה וירודים לעולם. אם זוכה אחרך ושוכב בתשובה לפני רבונו - הוא נוטל את אותו חלק שלו מכם. זהו שבחותך, (קהלת ו) מה שהיה כבר (נקרא שם) הוא, שם

ואשר להיות גゴ' כבר היה.

בא ראה, לא נמצא כמו בני אהרן בישראל, פרט למשה ואחרון, והם נקראו אצילי בני ישראל. ועל שטחו לפני המלך הקדוש מתח. וכי הקדוש ברוך הוא רצה לאבדם? והרי שנינו בסוד המשנה, שהקדוש ברוך הוא עשה חסד עם הפל, ואפללו את רשותי העולם אינו רוצה לאבדם, וצדיקי האמת הילג, היעלה על דעתך שנאבדו מן העולם? איפה חכחות שללם? איפה הזכות של אביהם, זכותו של משה גם כן? ואיך הם נאבדו?

איך לך למדנו מהמאור הקדוש, שהקדוש ברוך הוא חס על בוגדים, ונשוך גופם בפנים, ונשלחים לא נאברה, והרי בארכן, ובא ראה, טרם שפטו בני אהרן, בתוב (שמות ו) ואלעזר בן אהרן לzech לו וגגו, נקרא שם פנחס, שהוא עתיד לתגן את העם. וזה שבתוב ואשר להיות כבר היה. ולמנין, כל צדיק האמת טרם שיבאו לעולם, כלם מתקנים למלחה ונקראים בשמות. ורשבי, מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, היה מזמן לפני הקדוש ברוך הוא ונמצא עמו, והקדוש ברוך הוא קרא אותו בשמו, אשורי תלכו למלחה ולמטה, עליו בתוב (משליכו) ישמח אביך ואמך. אביך - זה בנסת ברוך הוא. ואמך - זו בנסת ישראל.

ואזין ושאtin ואסתפאנ, בההוא נוקבא דתהומא רבא, ונטלי חולקיהון מטפן, ודחקין שעטה ונחתי לעלמא. אי זכי לבר, ותב בתיבתא קמי מאיריה, הוא נטיל ההוא חולקא דיליה ממש, אך הוא דכתיב, מה שהיה כבר (נקרא שם) הוא ואשר להיות גゴ' כבר היה. תא חי בני אהרן לא אשכחו בישראל כוותיהו, בר משה ואהרן, ואינון אקרים (שמות כד) אצילי בני ישראל. ועל דעתו קמי מלכא קדישא, מיתו. וכי קדשא בריך הוא בעא לאובדא לוז, והא תנין ברוז דמתניתין, דקדשא בריך הוא עבר חס בכלא, ואפילו בראשיעי עלמא לא בעי לאובדא לוז. והני זכאי קשות סלקא דעתך דאינון אהביבו מעלמא, זכותא דלהו אין הוא. זכותא דאבותהון אין הוא. זכותא דמשה הכי נמי. ואינון היה אתהבידוי.

אלא hei אוליינה מבוצינא קדישא, דקדשא בריך הוא חס על יקרא דלהו, ואתוקד גרמיהון לגו, ונשמהthon לא אתהבידוי, והא אוקימנא. ותא חי עד לא מיתו בני אהרן כתיב, (שמות ו) ואלעזר בן אהרן לך לו וגגו, אקרי שמייה פנחס, דתוה זמין לאתתקנא עקיימה, הבר הוא דכתיב ואשר להיות כבר היה.

וთאן, כלחו זכאי קשות, עד לא ייתון, לעלמא, כלחו אתתקנו לעילא, ואקרים בשמהן. ורבי שמעון בן יוחאי, מן יומא דברא קדשא בריך הוא עלמא, היה איזdem קמי קדשא בריך הוא, ואשכח עמיה. וקדשא בריך הוא קרי ליה בשמייה, זכאי חולקיה לעילא ותא, עלייה כתיב (משליכו) ישמח אביך ואמך, אביך: דא קדשא בריך הוא. ואמך: דא בנטה ישראל.